

РЕШЕНИЕ

№ 519

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO VI ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Манолова

Членове: Цветан Ив. Колев
Петър Стоицев

при участието на секретаря Таня Т. Митова

в присъствието на прокурора А. Б. Н.

като разглежда докладваното от Ралица Манолова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100600967 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 12.02.2020г., постановена по НОХД № 12058/2018г. по описа на СРС, НО, 105 състав съдът е признал за виновен подсъдимия Т. В. Е. за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“, пр.2, вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК за това, че на 23.12.2017г., в гр.София, при управление на МПС, след извършване на маневра завИ.е на ляво, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.65 от ЗДвП „При движение в пътна лента покрай спиращо, спряло или потеглящо пътно превозно средство от означена с пътен знак трамвайна, тролейбусна или автобусна спирка, водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен своевременно да намали скоростта, за да може в случай на необходимост да спре“ при движение покрай потеглящо пътно превозно средство - автобус от масовия градски транспорт не намалил скоростта, за да може в случай на необходимост да спре и не проявил внимание, и предпазливост към Е. С. И., пресичаща пътното платно, не пропуснал преминаващата през пътното платно пешеходка, като не спрял и по непредпазливост ѝ причинил средна телесна повреда и го е оправдал по обвинението деянието да е извършено на пешеходна пътека, както и да е нарушил правилата за движение по пътищата - чл.116, чл.119, ал.4 и чл.120, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Срещу присъдата, в оправдателната ѝ част, са постъпили протест и жалба от частния обвинител, в които се излага становище за неправилност и

необоснованост на присъдата. От въззивната инстанция се иска да отмени присъдата в оправдателната ѝ част и да постанови нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен.

В съдебно заседание представителят на СГП и на частния обвинител поддържат протеста и жалбата, по изложените в тях съображения.

Защитникът на подсъдимия пледира за постановяване на решение, с което да се потвърди първоинстанционната присъда.

Подсъдимия се солидаризира със становището на защитника си.

Софийски градски съд, Наказателно отделение, VI въззивен състав, като съобрази изложените доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата, намира за установено следното:

Обжалваната първоинстанционна присъда е постановена при допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, което налага нейната отмяна и връщането на делото на СРС за ново разглеждане от фазата на съдебното заседание.

Диспозитивът на присъдата не съответства на изискванията на чл.305, ал.4, вр. чл.301, ал.1, т. 1 от НПК. Най-същественото изискване, поставено от процесуалния закон към постановената присъда е конкретния отговор на въпросите, посочени в чл.301, ал.1, т.1-12 от НПК и същият следва да е ясен, непротиворечив и еднозначен, тъй като именно диспозитивът обективира волята на правораздавателния орган по обвинението, с което е сезиран. В конкретния случай постановената присъда от СРС, НО, 105 с-в страда от пороци при произна.нето, правещи неясна формираната воля на съда, което води до неразбираемост на постановеното с присъдата. С обжалваната присъда СРС, 105 с-в е признал подсъдимия Е. за виновен за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“, пр.2, вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК за това, че на 23.12.2017г., в гр.София, при управление на МПС, след извършване на маневра завИ.е на ляво, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.65 от ЗДвП „При движение в пътна лента покрай спиращо, спряло или потеглящо пътно превозно средство от означена с пътен знак трамвайна, тролейбусна или автобусна спирка, водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен своевременно да намали скоростта, за да може в случай на необходимост да спре“ при движение покрай потеглящо пътно превозно средство - автобус от масовия градски транспорт не намалил скоростта, за да може в случай на необходимост да спре, **както и** че не проявил внимание и предпазливост към пешеходката Е. С. И., което нарушение е визирано в чл.116 от ЗДвП, но също така подсъдимият Е. е оправдан по обвинението да е извършил нарушение по чл.116 от ЗДвП.

Първостепенният съд е допуснал е съществено процесуално нарушение, тъй като едновременно е постановил осъдителен и оправдателен диспозитив по отношение на нарушението по чл.116 от ЗДвП, което води до неяснота относно волята на съда.

С оглед изложените съображения, въззивният съд намира, че за да бъде преодоляно допуснатото съществено процесуално нарушение, първоинстанционната присъда следва да бъде отменена в нейната цялост и

делото следва да се върне за ново разглеждане в първоинстанционния съд от друг съдебен състав - от стадия на съдебното заседание.

Воден от горните съображения и на основание чл. 335, ал. 2. вр. чл. 348, ал. 3, т.1 НПК, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда на Софийския районен съд, НО, 105 състав от 12.02.2020г., постановена по НОХД № 12058 по описа за 2018г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС от стадия съдебно заседание.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____